

Nova Gorica, september 2026

Vsebina

1. UVOD	1
2. IZHODIŠČA IN KLJUČNI POJMI	3
2.1. Normativna izhodišča	3
2.2. Definicija mikrodokazila in temeljna načela	4
3. NOTRANJI SISTEM KAKOVOSTI MIKRODOKAZIL FUDŠ	6
3.1. Samoevalvacija izvedbe in posodabljanje mikrodokazila	7
3.1.1. Sprotna samoevalvacija	8
3.1.2. Periodična samoevalvacija	8
4. Organizacija mikrodokazila	9
4.1. Faze organizacije mikrodokazila	9
4.2. Prepoznavanje dejanskih potreb na trgu dela.	9
4.2.1. Obstoječi viri	10
4.2.2. Povezovanje s trgom dela	10
4.2.3. Aplikacija lastnega raziskovalnega dela	11
4.3. Idejni načrt in preverba izvedljivosti.	11
4.4. Zasnova	12
4.4.1. Naziv, študijsko področje in razvrstitev v SOK.	12
4.4.2. Opredeleitev ciljev, kompetenc in učnih izidov.	13
4.4.3. Obseg po ECTS in didaktične metode.	15
4.4.4. Pogoji za vpis.	16
4.4.5. Načini ocenjevanja.	16
4.4.6. Pogoji za pridobitev mikrodokazila.	18
4.4.7. Način zagotavljanja kakovosti, na kateri temelji mikrodokazilo.	18
4.5. Potrjevanje	18
4.6. Javnost, obveščanje in promocija	19
4.7. Izvedba	19
4.7.1. Nosilec	19
4.7.2. Časovnica	19

4.7.3. Prijava	20
4.7.4. Izvedba	20
4.8. Evalvacija in izboljšave	21
4.9. Prenehanje izvajanja	21
5. Evidentiranje, izdaja in prenosljivost mikrodokazila	22
5.1. Evidentiranje	22
5.2. Javna listina mikrodokazila	22
5.3. Prenosljivost	23
6. Viri	24

1. UVOD

Namen sistema mikrodokazil je povečati prilagodljivost, odpornost in odzivnost visokošolskih institucij glede na spremenjene potrebe okolja, skladno z reformo visokega šolstva za zelen in odporen prehod v družbo 5.0^{1,2}. Reforma vključuje ustvarjanje visoko usposobljenih delavcev za poklice prihodnosti ter zagotavljanje kompetenc, potrebnih za digitalni in zeleni prehod, s ciljem doseči Družbo 5.0. Izobraževanje mora tako omogočati nenehno odzivnost in usmerjenost k pripravi posameznikov za prihodnje izzive¹.

Formalno izobraževanje ostaja osrednji steber, na katerem slonijo vse učne poti, in kot tak mora zagotavljati širino znanj, ki so osnova za prožno in vseživljenjsko učenje. Vendar ta formalni del sistema sam ne dohaja hitrih sprememb v družbi, kar ustvarja neskladje med prepoznanimi potrebami trga dela in pridobljenimi kompetencami. Mikrodokazila tako predstavljajo del rešitve, ki omogoča nenehno izpopolnjevanje (up-skilling) in prekvalifikacijo (re-skilling) ter zagotavlja relevantnost izobraževanja v dinamičnem svetu¹.

Sistem mikrodokazil tako poskuša zapolniti vrzeli v trgu dela, saj se potrebe le-tega hitro in nenehno spreminjajo. Za delodajalce in delojemalce je ključna hitra in učinkovita pridobitev kompetenc na visokošolski ravni. Standardiziran sistem znotraj evropskega visokega šolstva nam omogoča tudi učinkovit mednarodni pretok kompetenc, ki podpira cilje evropskega izobraževalnega prostora¹.

Cilji razvoja sistema mikrodokazil v visokem šolstvu na državni in evropski ravni so¹:

1. Povečati prilagodljivost visokošolskih institucij in omogočiti hiter odziv na potrebe okolja z razvojem kratkih, ciljno usmerjenih krajših izobraževanj in usposabljanj.
2. Zagotoviti visoko kakovost mikrodokazil z vzpostavitvijo mehanizmov zagotavljanja kakovosti in oblikovanjem jasnih kriterijev.
3. Spodbuditi priznavanje in prepoznavnost mikrodokazil.
4. Okrepiti partnerstva med visokošolskimi institucijami in okoljem, da bi zagotovili razvoj relevantnih ter uporabnih vsebin.
5. Podpreti koncept vseživljenjskega učenja ter omogočiti posameznikom dostop do fleksibilnega in prilagojenega izobraževanja skozi celotno življenjsko obdobje.

Za doseganje omenjenih ciljev smo razvili *Smernice za razvoj krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobitev mikrodokazil Fakultete za uporabne družbene študije v Novi Gorici* (v nadaljevanju smernice), ki predstavljajo minimalna določila fakultete (v nadaljevanju FUDŠ) za načrtovanje, potrjevanje, izvedbo, evalvacijo in evidentiranje krajših izobraževanj ter usposabljanj za pridobitev mikrodokazil (v nadaljevanju

mikrodokazilo). Pričujoči dokument zagotavlja enotnost postopkov, transparentnost, sledljivost in kakovost.

Smernice veljajo za nova mikrodokazila, za spremembo obstoječih mikrodokazil in za podaljšanje oz. prenehanje mikrodokazil.

Smernice so namenjene tako notranjim deležnikom (predlagatelji, izvajalci, strokovne službe, odločevalni organi in komisije ...) kot tudi zunanjim deležnikom (udeleženci, naročniki, organizacije, delodajalci, predlagatelji ...).

2. IZHODIŠČA IN KLJUČNI POJMI

2.1. Normativna izhodišča

Eden izmed temeljnih dokumentov, ki so pomembno prispevali k razvoju smernic sistema za razvoj mikrodokazil, je *Priporočilo o evropskem pristopu k mikrodokazilom za vseživljenjsko učenje in zaposljivost*, ki ga je podal Svet Evropske unije. Namen priporočila je podpreti razvoj, izvajanje in priznavanje mikrodokazil v institucijah, podjetjih, gospodarskih panogah in državah³.

Cilji priporočila Sveta so³:

1. omogočiti posameznikom, da pridobijo, posodobijo in izboljšajo znanje, spretnosti in kompetence, ki jih potrebujejo za uspeh na spreminjajočem se trgu dela in v spreminjajoči se družbi, da bodo lahko v celoti izkoristili socialno pravično okrevanje ter pravični prehod na zeleno in digitalno gospodarstvo, hkrati pa bili bolj usposobljeni za obvladovanje obstoječih in prihodnjih izzivov;
2. podpreti pripravljenost ponudnikov mikrodokazil za krepitev kakovosti, preglednosti in prožnosti ponudbe učnih možnosti za opolnomočenje posameznikov, da bodo oblikovali prilagojene učne ter karijerne poti;
3. spodbujati vključevanje, dostopnost in enake možnosti ter prispevati k doseganju odpornosti, socialne pravičnosti in blaginje za vse v kontekstu demografskih sprememb in v vseh fazah gospodarskih ciklov.

Pričujoče smernice tesno sledijo tudi *Vodniku za razvoj sistema mikrodokazil v slovenskem visokem šolstvu*¹ (v nadaljevanju vodnik), ki kot temelje navaja in definira naslednje koncepte ter dokumente:

Družba 5.0¹: *Vizija družbe, ki presega digitalizacijo in vključuje tehnologijo za reševanje družbenih izzivov ter izboljšanje kakovosti življenja. Ta koncept, ki izvira iz Japonske, združuje napredno tehnologijo z elementi človeškega napredka, z namenom ustvarjati bolj vključujočo, trajnostno in inovativno družbo.*

Industrija 5.0¹: *Naslednja faza industrijskega razvoja, ki združuje napredne tehnologije z bolj humanocentričnim pristopom. Poudarja sodelovanje med ljudmi in tehnologijo, kjer avtomatizacija dopolnjuje človeško ustvarjalnost ter vrednote za večjo trajnost in socialno odgovornost.*

Strategija pametne specializacije Slovenije (S5)¹: *Nacionalni strateški dokument, ki opredeljuje prednostna področja raziskav, razvoja in inovacij za spodbujanje trajnostnega gospodarskega razvoja, konkurenčnosti ter prehoda v družbo z visoko dodano vrednostjo. S5 temelji na usmerjenem vlaganju v področja z največjim potencialom za inovacije in gospodarsko rast, kot so trajnostne tehnologije, zdravje, mobilnost in krožno gospodarstvo. Strategija povezuje deležnike iz gospodarstva,*

znanosti in javnega sektorja ter podpira razvoj kompetenc, internacionalizacijo in digitalno preobrazbo za krepitev mednarodne konkurenčnosti Slovenije.

Strategija razvoja Slovenije 2030¹: Krovni nacionalni dokument, ki določa vizijo in cilje razvoja države do leta 2030, s poudarkom na kakovostnem življenju, uravnoteženem gospodarskem, družbenem in okoljskem razvoju. Opredeljuje pet strateških usmeritev in dvanajst razvojnih ciljev, povezanih s cilji trajnostnega razvoja Agende 2030, ter služi kot podlaga za oblikovanje politik in ukrepov za trajnostni razvoj.

Strateško razvojno-inovacijska partnerstva - (SRIP)¹: Ključni mehanizem uresničevanja Strategije pametne specializacije Slovenije (S5), ki povezuje podjetja, raziskovalne organizacije, javni sektor in druge deležnike za spodbujanje trajnostnega gospodarskega razvoja, inovacij ter konkurenčnosti. SRIP-i se osredotočajo na prednostna področja, opredeljena v S5, z namenom krepitev sodelovanja, pospeševanja raziskav, razvoja in inovacij, podpore internacionalizaciji ter prehoda v krožno in nizkoogljično gospodarstvo.

2.2. Definicija mikrodokazila in temeljna načela

Vodnik¹ mikrodokazila na kratko opiše kot: ... *inovativen pristop, ki z omogočanjem hitrega pridobivanja specifičnih kompetenc preko krajših, ciljno usmerjenih izobraževalnih vsebin, odgovarja na hitro spreminjajoče se potrebe okolja.*

Na podlagi vodnika¹ in Zakona o visokem šolstvu (v nadaljevanju ZViS-14⁴) pa podajamo sledečo opredelitev.

Mikrodokazilo^{1,4}:

1. je krajše izobraževanje in usposabljanje, namenjeno pridobitvi specifičnih znanj, spretnosti in kompetenc, ki ustrezajo družbenim, osebnim, kulturnim potrebam ali potrebam trga dela⁴;
2. temelji na zagotavljanju kakovosti v skladu z dogovorjenimi standardi v ustreznem sektorju ali na ustreznem področju dejavnosti za visoko šolstvo⁴;
3. je ovrednoteno z 1 do največ 9 ECTS⁴,
4. je javna listina, ki potrjuje, da je posameznik dosegel določene učne izide in pridobil opredeljene kompetence¹, tako da je opravil vse obveznosti, vezane na izobraževanje in usposabljanje za pridobitev mikrodokazila⁴;
5. je združljivo, kar pomeni možnost (kadar je to ustrezno) kombiniranja različnih mikrodokazil in njihove logične nadgradnje. Odločitve o združevanju ali kombiniranju mikrodokazil so prepuščene oblikovalcem krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobivanje mikrodokazil v skladu z njihovimi praksami, obenem pa lahko podpirajo cilje ter potrebe učečega se. Združevanje ne vodi do kvalifikacije ali diplome¹.

-
6. predstavlja neformalno obliko izobraževanja in kot tako ne podeljuje stopnje izobrazbe¹ in ne pomeni izvajanja študijskih programov oziroma opravljanja z njimi določenih študijskih obveznosti⁴.
 7. je na FUDŠ vsebinsko določeno z učnim načrtom, ki je javno dostopen.

Razlika med obstoječimi oblikami izobraževanj, kot so dodatna izobraževanja, usposabljanja in tečaji ter mikrodokazili, je v tendenci po njihovi mednarodni prepoznavnosti in veljavnosti v državah članicah Evropske unije¹.

Pri razvoju sistema mikrodokazil sledimo načelom, ki jih poudarja priporočilo Sveta Evrope³:

• kakovost,	• priznavanje,
• transparentnost,	• prenosljivost,
• relevantnost,	• osredotočenost na učečega se,
• veljavno ocenjevanje,	• avtentičnost,
• učne poti,	• informacije in svetovanje.

3. NOTRANJI SISTEM KAKOVOSTI MIKRODOKAZIL FUDŠ

Za notranji nadzor kakovosti je odgovoren visokošolski zavod sam.¹

Notranji sistem kakovosti mikrodokazil visokošolskega zavoda je *sistem internih postopkov za spremljanje, vrednotenje in zagotavljanje, da krajša izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazil ustrezajo standardom kakovosti in izpolnjujejo potrebe učečih se, trga dela in družbe*¹.

To zagotavlja sistematičnost preverjanja kakovosti mikrodokazil v vseh fazah njegovega razvoja in izvedbe – od prepoznavanja potreb trga dela in družbe, načrtovanja, oblikovanja (sestava in vsebina izobraževanja ter usposabljanja), izvajanja in posodabljanja izobraževanja ter usposabljanja do končnega vrednotenja. Sistem mora biti zato jasno strukturiran, pregleden in dokumentiran. Omogočati mora hitro odzivnost in prilagodljivost mikrodokazil.¹

Notranji sistem kakovosti mikrodokazil je sestavni del notranjega sistema kakovosti FUDŠ in je skladen s *Poslovníkom kakovosti Fakultete za uporabne družbene študije v Novi Gorici*. Za njegovo celovito razumevanje in uporabo je zato treba upoštevati tudi Poslovnik kakovosti FUDŠ, ki ureja splošna načela, postopke, organe, odgovornosti ter mehanizme spremljanja, evalviranja in izboljševanja kakovosti na ravni fakultete. Te smernice določajo posebnosti, ki izhajajo iz narave mikrodokazil, za vsa vprašanja, ki niso posebej urejena, pa se smiselno uporabljajo določbe Poslovnika kakovosti FUDŠ.

Notranji nadzor kakovosti mikrodokazil sledi ustaljenemu modelu zagotavljanja kakovosti PDCA in poteka v vseh treh fazah življenjskega cikla mikrodokazila: priprava – izvedba – evalvacija. V proces so vključeni ključni deležniki, zlasti udeleženci, nosilci in izvajalci mikrodokazil, strokovne službe, Komisija za kakovost in evalvacijo, Senat ter zunanji deležniki.

V nadaljevanju so podrobneje določene posebnosti samoevalvacijskega procesa mikrodokazila in postopki njegovega posodabljanja.

Samoevalvacija mikrodokazila ni namenjena zgolj ugotavljanju zadovoljstva udeležencev, temveč celoviti vsebinski presoji kakovosti mikrodokazila. V okviru samoevalvacije se preverjajo predvsem aktualnost in relevantnost učnih izidov, ustreznost vsebine, metod dela, obremenitve udeležencev, ECTS ovrednotenja, načinov preverjanja in ocenjevanja znanja, organizacije izvedbe, podpore udeležencem, kadrovskih in materialnih pogojev ter uporabnosti pridobljenih kompetenc za posameznika, delovno okolje in širšo družbo. Na podlagi ugotovitev se sprejmejo ukrepi za izboljšave, pri čemer se za vsak ukrep določijo odgovorna oseba, rok izvedbe in način preverjanja realizacije. Realizacija ukrepov in njihovi

učinki se preverijo v naslednjem samoevalvacijskem ciklu, s čimer se zagotavlja sklenjen krog kakovosti po načelu PDCA.

Posebna pozornost se nameni preverjanju skladnosti med cilji mikrodokazila, predvidenimi učnimi izidi, vsebino, metodami dela, obremenitvijo udeležencev, ECTS ovrednotenjem ter načini preverjanja in ocenjevanja znanja. V samoevalvaciji se preveri, ali način preverjanja znanja omogoča verodostojno ugotavljanje doseganja predvidenih učnih izidov.

Vključevanje zunanjih deležnikov v razvoj in posodabljanje mikrodokazil poteka tudi prek Sveta zaupnikov FUDŠ, ki vključuje predstavnike gospodarstva in drugih relevantnih okolij. V okviru sej Sveta zaupnikov člani sveta podajajo povratne informacije o obstoječih mikrodokazilih in aktualnih potrebah trga dela, kompetenčnih vrzelih, razvojnih trendih ter predlogih za nova krajša izobraževanja oziroma usposabljanja. Predlogi in ugotovitve Sveta zaupnikov se dokumentirajo v zapisnikih sej ter se uporabljajo kot ena od podlag za načrtovanje novih mikrodokazil, posodabljanje obstoječih mikrodokazil in pripravo samoevalvacijskih ugotovitev.

Komisija za kakovost in evalvacijo (v nadaljevanju KKE) spremlja ustreznost postopka, obravnava ugotovitve in predloge ukrepov ter spremlja njihovo uresničevanje. Senat odloča o bistvenih spremembah mikrodokazila oziroma o njegovi nadaljnji izvedbi, kadar ugotovitve samoevalvacije kažejo na potrebo po pomembnejših vsebinskih, izvedbenih ali kadrovskih spremembah. Senat lahko na podlagi ugotovitev iz samoevalvacije odloči tudi o ukinitvi izvajanja izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazil, predvsem v primeru spremenjenih potreb okolja ali trga dela.

Celoten postopek samoevalvacije mikrodokazila je dokumentiran. Dokumentacija se hrani v skladu z internimi pravili fakultete o upravljanju dokumentacije.

Evalvacijski podatki se zbirajo in obdelujejo na način, ki zagotavlja zaupnost odgovorov, varstvo osebnih podatkov in uporabo podatkov izključno za namene spremljanja, zagotavljanja in izboljševanja kakovosti mikrodokazil.

3.1. Samoevalvacija izvedbe in posodabljanje mikrodokazila

Vodnik¹ poudarja, da mora samoevalvacijski proces vključevati sprotno spremljanje, zbiranje in analizo povratnih informacij udeležencev, izvajalcev ter drugih deležnikov, vključenih v izvajanje programov.

Sprotna samoevalvacija je ključni del življenjskega cikla mikrodokazila, saj nam omogoča preverjanje kakovosti same izvedbe in doseganje ciljev mikrodokazila. Povratne informacije med in takoj po zaključku izvedbe mikrodokazila nam bodo omogočale hitro oblikovanje ukrepov izboljšanja pred naslednjo izvedbo. Dolgoročna ali periodična samoevalvacija pa je ključna pri večjih spremembah za zadovoljevanje razvijajočih se potreb okolja ali idejnih zasnovah za nadaljevalna mikrodokazila.

Na podlagi evalvacij se sproti pripravijo ukrepi za izboljšave/akcijski načrt ukrepov, če so le-ti potrebni.

3.1.1. Sprotna samoevalvacija

Sprotna samoevalvacija se izvaja na nivoju udeležencev in nosilca / izvajalcev mikrodokazila preko samoevalvacijske ankete, takoj po zaključku izvedbe mikrodokazila. Izvajalec fakulteti poda povratno informacijo preko ankete, ki jo izpolni po zaključenem ocenjevanju, ter preko formalnih in neformalnih pogovorov.

Na podlagi pridobljenih podatkov se enkrat letno pripravi samoevalvacijsko poročilo o izvedbi mikrodokazil (poročilo), ki vključuje:

1. vsa zaključena mikrodokazila od zadnje samoevalvacije,
2. osnovne podatke o mikrodokazilu,
3. datum začetka in zaključka izvedbe,
4. število udeležencev,
5. kvalitativno in kvantitativno analizo podatkov udeležencev, nosilca, izvajalcev in drugih potencialnih deležnikov,
6. predloge za izboljšave/akcijski načrt ukrepov.

Poročilo pregleda in potrdi KKE, nato pa se poročilo vstavi v končno samoevalvacijsko poročilo fakultete. Le-to obravnava KKE in potrdi senat; vsako leto pa je predstavljeno tudi akademskemu zboru in objavljeno na spletni strani, kjer je dostopno vsem deležnikom.

3.1.2. Periodična samoevalvacija

Mikrodokazilo se evalvira prvič takoj po zaključku mikrodokazila in drugič v roku enega leta po pridobitvi potrdila o zaključenem mikrodokazilu, z namenom prepoznavanja učinka na zaposljivost oz. delovno uspešnost. Takrat se preveri tako uporabnost pridobljenih kompetenc kot tudi oceni morebitne novonastale potrebe po dodatnih kompetencah. Tako še dodatno zagotavljamo stik s potrebami trga dela oz. okolja.

Po potrebi se enkrat letno izvedejo tudi fokusne skupine z nosilci in izvajalci ter intervjuji s strokovnim in podpornim osebjem, ki je v stiku z vsemi deležniki. Strokovni in podporni kader je pogostokrat pomemben vir povratnih informacij o tehničnih vidikih same izvedbe.

Drugo samoevalvacijsko poročilo se obravnava po istem postopku kot prvo.

4. Organizacija mikrodokazila

4.1. Faze organizacije mikrodokazila

Priprava krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila je timski proces in poteka skozi sledeče faze¹:

1. prepoznavanje dejanskih potreb na trgu dela,
2. idejni načrt,
3. preverba izvedljivosti,
4. zasnova,
5. potrjevanje,
6. promocija,
7. izvedba,
8. evalvacija,
9. prenehanje izvajanja.

Sledenje vsem fazam je ključno za zagotavljanje kakovosti mikrodokazila.

4.2. Prepoznavanje dejanskih potreb na trgu dela.

Potreba na trgu dela¹: *Predstavlja povpraševanje delodajalcev po določenih profilih delovne sile, znanju, spretnostih ali kompetencah, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih dejavnosti. Ta potreba se izraža preko prostih delovnih mest in je odvisna od dejavnikov, kot so gospodarski razvoj, tehnološke spremembe, demografski trendi in organizacijske strategije. Potrebe na trgu dela se nenehno spreminjajo, kar zahteva prilagajanje ponudbe dela, izobraževalnih programov in politik zaposlovanja. Trg dela zajema posameznike, ki vstopajo ali delujejo na njem, ne glede na vrsto organizacije, kjer so ali bodo zaposleni. Potrebe trga dela se torej nanašajo na celotno aktivno delovno populacijo.*

Temelj uporabnosti sistema mikrodokazil tiči v proaktivnem povezovanju z okoljem trga dela. To povezavo zagotavljamo na tri načine: 1) uporaba obstoječih virov, 2) lastno povezovanje s trgom dela in 3) aplikacija lastnega raziskovalnega delovanja.

Podatke in predloge pridobljene preko spremljanja trga dela zbira Karierni center, ki tudi vodi evidenco aktualnih potreb trga dela. Le-ta služi kot idejna osnova za učne načrte novih mikrodokazil in morebitne posodobitve obstoječih.

4.2.1. *Obstoječi viri*

Po predlogu vodnika¹ spremljamo določena poročila in platforme:

- letna poročila zavoda za zaposlovanje,
- raziskave in analize s strani SRIP-ov,
- Evropske raziskave in napovedi,
- World Economic Forum,
- OECD Skills Outlook,
- LinkedIn Economic Graph,
- ILO (International Labour Organization),
- ZRSZ – Opisi poklicev,
- Platforma ESCO (European Skills, Competences, Qualifications and Occupations),
- Platforma ONET,
- Platforma CEDEFOP,
- Orodje "Skills Online Vacancy Analysis",
- Orodje "Skills Forecast",
- Strategija razvoja Slovenije do 2030.

4.2.2. *Povezovanje s trgom dela*

Z vidika lastnega povezovanja Karierni center redno spremlja zaposljivost naših diplomantov in njihove povratne informacije o pridobljenih kompetencah tekom študija. Prav tako je v rednem kontaktu z novimi kandidati za študij, preko katerih je v stiku z aktualnimi potrebami delojemalcev. Preko redne povezanosti z mentorji v organizacijah naše učne baze pridobiva informacije z vidika delodajalcev. Vsako leto tudi organizira več tematskih dogodkov, ki privabijo na stotine ljudi iz različnih strok, k dialogu o aktualnih tematikah potreb trga dela. Na vseh omenjenih področjih se nameni pozornost oceni aktualnih potreb trga dela.

Preko aktivnosti Alumni kluba smo lahko bolje povezani z izkušnjami naših diplomantov po zaključku študija. Karierni center skrbi tudi za obveščanje alumnijev o potencialnih zaposlitvenih možnostih, preko česar je v kontaktu tako s potrebami delojemalcev kot delodajalcev.

Na sejah Sveta zaupnikov, ki vključujejo predstavnike gospodarstva, se vsakič obravnava točka Potrebe in predlogi za uvedbo novih mikrodokazil.

Pedagoški kader spodbujamo, da je tekom svojega rednega delovanja na fakulteti in terenu pozoren na morebitne potrebe trga dela.

Na spletni strani FUDŠ smo dodali novo rubriko za zbiranje predlogov za razvoj novih mikrodokazil.

4.2.3. Aplikacija lastnega raziskovalnega dela

Poleg preverjanja potreb na trgu dela pa FUDŠ na tem področju deluje tudi kot aktivna pobudnica pozitivnih sprememb. Na osnovi dobrih praks iz tujine, terenskih izkušenj in lastnega akademskega delovanja razvijamo vizijo trga dela in aktivno iščemo rešitve za aktualne ali bodoče potrebe okolja, v katerem delujemo. S tem skrbimo za učinkovit prenos akademskega znanja v prakso.

Po potrebi se izvedejo ciljne analize trga dela.

4.3. Idejni načrt in preverba izvedljivosti.

Na podlagi zaznanih potreb trga dela se določi ciljna skupina za mikrodokazilo. Poznavanje potencialnih udeležencev je pomembno z vidika vsebinske priprave mikrodokazila, saj le-ti lahko prihajajo z različnimi stopnjami predznanja, delovnih izkušenj in potreb. Temu primerno se določi raven SOK/EOK, učne izide, kompetence in načine izvajanja ter ocenjevanja.

Za pomoč pri ciljanem oblikovanju vsebine mikrodokazila se lahko uporabi koncept *uporabniške persone*¹ na način, da se definira stereotipičnega udeleženca mikrodokazila. Preko uporabniške persone se lažje vživimo v dejanske kompetenčne in praktične potrebe bodočih udeležencev izobraževanja.

Predlagatelj mikrodokazila je lahko kdorkoli izmed deležnikov raziskovalnega ali študijskega procesa ter zunanjih deležnikov tako, da prodekanu za študijske in študentske zadeve predstavi idejni načrt preko obrazca učnega načrta mikrodokazila (Priloga 2), ki se nato dodela in dopolni.

Prodekan za študijske in študentske zadeve, skupaj z ostalimi člani vodstva, strokovnimi službami, pedagoškimi izvajalci ali drugimi relevantnimi deležniki, oceni izvedljivost mikrodokazila in pomaga pri sestavi učnega načrta mikrodokazila.

Pri oceni izvedljivosti dajemo posebno pozornost:

- zadostnim materialnim potrebam (material, pripomočki, programska oprema, prostor itd.) za kvalitetno izvedbo mikrodokazila,
- primernosti izvajalca izobraževanja,
- morebitnim pokrivanjem obstoječih pedagoških procesov (redna predavanja, dogodki, druga neformalna izobraževanja ipd.),
- potrebnim ali zaželenim sodelovanjem z zunanjimi organizacijami,
- finančnim posledicam in morebitnem iskanju dodatne finančne podpore,
- možnosti delne izvedbe v delovnem okolju.

4.4. Zasnova

Mikrodokazilo se osnuje preko učnega načrta, ki mora po petem odstavku 45. člena ZViS-1⁴ vsebovati vsaj naslednje elemente:

1. naziv krajšega izobraževanja in usposabljanja (ter njegov akronim),
2. študijsko področje po KLASIUS in razvrstitev v SOK,
3. opredelitev ciljev, kompetenc in učnih izidov,
4. kreditno ovrednotene učne obveznosti po ECTS z opredeljenimi metodami in oblikami dela v učnih dejavnostih,
5. pogoji za vpis,
6. načini ocenjevanja,
7. pogoji za pridobitev mikrodokazila,
8. način zagotavljanja kakovosti, na kateri temelji mikrodokazilo.

K temu kot obvezne sestavine dodajamo še:

9. okvirno vsebino,
10. predvidene didaktične metode,
11. način izvedbe in jezik,
12. temeljna in priporočena literatura ter druga sredstva,
13. povzetek ocene potrebe na trgu dela.

Kot neobvezno sestavino učnega načrta pa dodajamo:

14. navedba sodelujoče institucije pri izvedbi, v kolikor gre za sodelovanje z zunanjo institucijo.

Mikrodokazilo je lahko zasnovano po principu modularnosti oz. združljivosti z drugimi mikrodokazili. Ti moduli se lahko povezujejo v neko večjo zaključeno celoto.

Kot prilogo se pripravi tudi utemeljitev potrebe na trgu dela.

4.4.1. Naziv, študijsko področje in razvrstitev v SOK.

Naziv mikrodokazila mora biti vsebinsko specifičen in jasno opredeljevati ožje področje pridobljenih kompetenc. Uporabljati je treba poimenovanja, ki poleg širšega strokovnega področja vključujejo tudi konkretno vsebinsko usmeritev (npr. »Splošna psihologija: osnove čustev«, »Splošna psihologija: kognicija«, »Socialna pedagogika: sodobni pristopi obravnave ADHD«). Splošna ali generična poimenovanja (npr. »Splošna psihologija«) niso ustrezna. Prav tako naziv mikrodokazila ne sme biti enak ali zavajajoče podoben nazivu akreditiranega študijskega programa, saj mora jasno odražati, da gre za ožje, ciljno usmerjeno izobraževanje.

V kolikor je mikrodokazilo del širšega sklopa, se lahko uporabi numerično označevanje (npr. I, II, III ...), glede na logično sosledje povezanih mikrodokazil. Naziv prav tako ne sme dajati vtisa pridobitve formalne stopnje izobrazbe ali poklica.

Mikrodokazilo mora biti umeščeno v eno izmed študijskih področij KLASIUS-P-16, ki je skladno z delovanjem fakultete ali se z njim vsaj deloma prekriva. V učnem načrtu se uporabi 4-mestna koda področja (npr. 0313 - Psihologija). Prav tako morata biti določeni ravni Slovenskega in Evropskega ogrodja kvalifikacij (SOK in EOK). Raven se določi glede na zahtevnost učnih izidov in se izkazuje z uporabo ustreznih glagolov po izbrani taksonomiji pri definicijah učnih izidov ter kompetenc. Priporočena je Bloomova taksonomija, katere primer najdete v Prilogi IV.

4.4.2. Opredelitev ciljev, kompetenc in učnih izidov.

Pri pripravi učnega načrta mikrodokazila (v nadaljevanju UN) sledimo metodi vzratnega načrtovanja tako, da se na podlagi prepoznane potrebe trga dela najprej določijo zaželeni učni izidi in nato se iz teh izpeljejo najprimernejše učne vsebine, didaktične metode in načini ocenjevanja¹. Vsako mikrodokazilo mora imeti definiran cilj, s tem skladne učne izide in iz tega izhajajoče kompetence.

Cilj

Cilj predstavlja najbolj splošen opis mikrodokazila, iz katerega lahko posameznik hitro razbere bistvo mikrodokazila.

Učni izid

Učni izid¹: *Jasno izražen rezultat učnega procesa, ki ga učeči se doseže po zaključku določenega izobraževanja. Učni izid predstavlja znanje, spretnosti in kompetence, standardizirane na določeni ravni kvalifikacije.*

Učni izidi se v večini navezujejo na tri domene: 1) kognitivna, 2) afektivna in 3) psihomotorična. Kognitivni učni izidi se nanašajo na poznavanje, razumevanje, uporabo, analizo, sintezo in vrednotenje nekega znanja. Afektivni učni izidi se nanašajo na izkazovanje določenih stališč, vrednot in emocij. Psihomotorični učni izidi pa se nanašajo na obvladovanje določenih motoričnih spretnosti. Iz teh treh domen izhaja, da morajo udeleženci po doseženih učnih izidih odražati tako teoretično znanje kot praktične veščine, ki so potrebne na delovnem mestu in v življenju¹.

Vodnik¹ poudarja: *Ključne značilnosti učnih izidov vključujejo specifičnost, merljivost in uspešnost, pri čemer morajo udeleženci dokazati zmožnost uporabe pridobljenih znanj, veščin in sposobnosti v različnih okoliščinah.*

Iz navedenega izhaja, da morajo učni izidi:

1. biti jasno opredeljeni, merljivi in preverljivi;
2. izhajati iz potreb okolja;

3. biti vsebinsko usklajeni s študijskim področjem krajšega izobraževanja in usposabljanja po KLASIUS-P-16;
4. biti oblikovani z uporabo ustreznih glagolov po izbrani taksonomiji (npr. Bloomova) in na ravni zahtevnosti, ki ustreza predvideni ravni SOK/EOK.

Kompetence

Mikrodokazilo mora nato imeti jasno določene kompetence, ki izhajajo iz učnih izidov.

Kompetenca¹: *Kombinacija znanja, spretnosti, stališč in osebnostnih lastnosti, ki posamezniku omogočajo uspešno izvajanje nalog v specifičnih kontekstih.*

Kompetence morajo biti opredeljene jasno in strukturirano. Lahko so interdisciplinarne, če je le-to dobro utemeljeno in je zagotovilo kakovosti izvedbe jasno opredeljeno. Vodnik¹ tudi priporoča, da se vključijo tudi stopenjski opisi, kjer je to izvedljivo. To lajša merjenje. Kompetence, podobno kot učni izidi, morajo odražati stopnjo izbrane ravni SOK/EOK, kar se doseže z uporabo primernih glagolov.

Vodnik¹ prav tako navaja dve ključni kategoriji kompetenc, ki naj bi jih udeleženec pridobil z mikrodokazilom, in sicer:

1. strokovne kompetence: so specifična znanja, ki so potrebna za učinkovito delovanje na nekem strokovnem področju. Te vključujejo tehnična znanja, strokovna znanja, specializirane sposobnosti in uporabo specifičnih orodij ali tehnologij. Te kompetence se lahko pridobivajo hitreje.
2. socialne kompetence: so veščine, ki posamezniku omogočajo učinkovito delovanje v interakciji z drugimi ljudmi (medosebne kompetence) ter učinkovito samoregulacijo lastnih čustev, kognicij, vedenja, motivacije in osebnega razvoja (osebne kompetence). Poznane so tudi kot mehke veščine ali trajne kompetence. Praviloma se razvijajo postopneje ter zahtevajo doslednost in kontinuirano prakso.

Tabela 4.1 Primer cilja, učnega izida in kompetenc za mikrodokazilo s področja psihologije na nivoju SOK 8.

Vedenjsko-kognitivne intervencije za obravnavo ADHD-ja v srednji šoli	
Cilj	Udeležence usposobiti za strokovno utemeljeno načrtovanje in izvajanje nefarmakoloških vedenjsko-kognitivnih intervencij pri dijakih z ADHD-jem v srednješolskem okolju, z namenom izboljšanja vključevanja dijaka v pouk, zmanjševanja vedenjskih in učnih težav ter krepitve sodelovanja med šolo, družino in drugimi strokovnimi službami.
Kompetence	Udeleženec je sposoben na podlagi analize značilnosti ADHD-ja pri dijaku v srednješolskem okolju oblikovati, utemeljiti, izvesti in kritično ovrednotiti ustrezne vedenjske, kognitivne in čustveno usmerjene intervencije za podporo učnemu in socialnemu funkcioniranju dijaka.

Učni izidi	Udeleženec je sposoben: 1. analizirati izraženost in posledice ADHD-ja pri dijaku v srednješolskem učnem okolju; 2. utemeljiti izbor kognitivno-vedenjskih intervencij glede na učne, vedenjske in socialne potrebe dijaka; 3. načrtovati in izvesti prilagoditve pouka, komunikacije in organizacije dela na ravni posameznega primera; 4. sodelovati pri pripravi usklajenega individualiziranega strokovnega načrta podpore v sodelovanju z učitelji, svetovalno službo in starši; 5. spremljati in vrednotiti učinke izbranih intervencij ter predlagati njihove prilagoditve. 6. presojati meje strokovne vloge šole pri obravnavi ADHD-ja.
------------	--

4.4.3. Obseg po ECTS in didaktične metode.

Obseg mikrodokazila je izražen v kreditih Evropskega sistema za prenos in zbiranje kreditnih točk (ECTS – v nadaljevanju kreditne točke ali KT) in predstavlja količino časa in truda, ki ga mora učeči se vložiti v pridobivanje predpisanih kompetenc. Obseg mora zagotoviti primerno količino ur in obremenitve za doseganje učnih izidov, glede na kompleksnost oz. zahtevnost kompetenc.¹ Za asinhrono izvedbo se ne predvideva kontaktnih ur.

Mikrodokazilo je lahko ovrednoteno od 1 do 9 KT⁴. Merila za kreditno vrednotenje po ECTS⁵ s tretjim členom določajo: *Ena kreditna točka pomeni 25 do 30 ur povprečne obremenitve študenta ...* Pri temu se kot obremenitev študenta štejejo tako kontaktne kot nekontaktne ure. Pri določanju kreditnih točk upoštevamo zgornjo mejo 30 ur, tako da mora skupno število ur biti deljivo s 30.

Vodnik¹ spodbuja premik k modernejšim načinom poučevanja Izobraževanja 3.0. To bi nam omogočalo hitro in ciljno usmerjeno učenje z visoko angažiranostjo udeležencev.

Izobraževanje 3.0¹: *Koncept izobraževanja, ki temelji na povezovanju digitalnih tehnologij, sodelovalnih praks in učenčeve avtonomije. Učenci so aktivni udeleženci, ki za soustvarjanje učnega okolja uporabljajo spletna orodja in platforme, pri čemer*

se tradicionalne pedagoške prakse preoblikujejo v bolj interaktivne in sodelovalne izkušnje.

Didaktične metode morajo biti raznolike, prilagojene potrebam odraslih ter podprte z digitalno tehnologijo, ki izboljšuje dostopnost in učinkovitost.

Vodnik¹ ponuja sledeče predloge v razmislek:

1. Katere didaktične metode so najprimernejše za razvoj določenih kompetenc in katere za določeno ciljno skupino?
2. Interaktivne metode, kot so delavnice, simulacije ali treningi so primernejše za pridobivanje socialnih kompetenc. Pri teh je smotrno spodbujati poglobljenost in več angažiranosti.
3. Teoretična predavanja v kombinaciji s praktičnimi vajami pa so lahko primernejša za pridobivanje strokovnih kompetenc.
4. Razdelitev učnih vsebin na krajše dele oz. manjše zaključene celote, ki se povezujejo, omogoča sprotno učenje in ocenjevanje.

4.4.4. Pogoji za vpis.

Pogoji za vpis morajo biti jasno opredeljeni in skladni z zahtevami programa. Določena mora biti vsaj raven predhodne izobrazbe, ki ustreza zahtevnosti vsebine, ter morebitne dodatne zahteve, kot so delovne izkušnje na relevantnem področju ali osnovno predznanje.¹

V učnem načrtu se lahko določijo specifični pogoji za vpis, če določeni učni izidi predvidevajo specifično predznanje, ali pa če je mikrodokazilo del večje celote. V zadnjem primeru je lahko pogoj za vpis opravljeno predhodno mikrodokazilo ali ekvivalenten izkaz kompetentnosti.

4.4.5. Načini ocenjevanja.

Način ocenjevanja se smiselno ureja s *Pravilnikom o preverjanju in ocenjevanju znanja* FUDŠ, ob upoštevanju posebnosti mikrodokazil. Pri tem se upošteva, da ocenjevanje mikrodokazila ni vezano le na izpitna obdobja, saj s tem zagotavljamo fleksibilnost mikrodokazil.

Metode ocenjevanja morajo biti skladne z naravo učnih izidov ter morajo zagotavljati zanesljivo in objektivno vrednotenje. Mehke veščine bomo na primer zanesljiveje ocenili preko praktičnega ocenjevanja, je pa takšen način ocenjevanja zahtevnejši. Najpogostejši načini ocenjevanja znanja so pisni in ustni izpiti, pisni kvizi in testi, kolokviji, projektno delo, seminarske naloge, laboratorijske vaje, portfeli ter ocena udeležbe in sodelovanja.¹

Pomemben vidik ocenjevanja je tudi povratna informacija¹. Le-ta naj bo konstruktivna oz. usmerjena v posameznikov nadaljnji razvoj na način, da osvetli tako močna področja, ki jih je treba negovati, kot šibka področja, ki jih je treba dopolniti.

Vodnik¹ poleg klasičnih metod ocenjevanja priporoča še sledeče inovativne metode:

1. Formativno ocenjevanje – sprotno ocenjevanje med učnim procesom. Na primer – oddaja naloge po vsakih vajah, sprotne predstavitve napredka projekta ali oddaja osnutkov.
2. Ocenjevanje preko iger vlog in simulacij. Na primer – dva udeleženca odigrata scenarij težavne komunikacije ali pa udeleženec na posnetku vidi pripoved klienta in nato posname svoj odziv. Ta vrsta ocenjevanja je lahko zelo učinkovita v XR okoljih (extended reality).
3. Večplastne povratne informacije od različnih deležnikov (izvajalci, udeleženci, modeli, mentorji ...). Na primer – udeleženec predstavi primer poslovnega načrta in dobi povratno informacijo celotne skupine.
4. Samorefleksija oz. samoevalvacija. Na primer – udeleženec oceni svojo lastno izkušnjo izdelave učnega izdelka ali učne oz. praktične izkušnje, pri čemer se poglobi v svoja močna in šibka področja.
5. Vrstniško ocenjevanje. Na primer – udeleženec pridobi recenzijo pisnega izdelka od treh kolegov udeležencev ali pa člani projektnega tima ocenjujejo drug drugega glede na vnaprej določene kriterije.
6. Sodelovalno ocenjevanje. Na primer – udeleženci skupaj z izvajalcem pripravijo kriterije ocene neke praktične demonstracije in nato vsi skupaj sodelujejo pri ocenjevanju le-teh na vajah.
7. Igrifikacija. Na primer – skozi celotni učni proces udeleženec zbira točke, mini nagrade in hkrati tekmuje z ostalimi udeleženci. Njegov napredek se lahko prikazuje preko grafov, značk ali dosežkov.

Vodnik¹ predlaga, da oblikovalec mikrodokazila razmisli o naslednjih vsebinah:

1. Kaj je cilj ocenjevanja?
 - a. Ali ocenjujemo socialne kompetence ali strokovne kompetence?
 - b. Kako bo ocenjevanje služilo nadaljnjemu razvoju udeleženca?
2. S katero metodo ocenjevanja bomo najboljše ocenili določen učni izid, glede na raven izobraževanja?
3. Kako določiti kriterije ocenjevanja?
 - a. Kriteriji morajo biti jasni in merljivi (npr. jasnost komunikacije, pravočasnost odziva, tehnična pravilnost ...).
 - b. Pravilni in nepravilni odgovori udeleženca morajo biti določeni. Treba je opredeliti znake, ki kažejo na visoko, srednjo ali nizko izraženost merjene kompetence udeleženca.
4. Kakšna je časovna omejitev ocenjevanja?

Ko se oblikuje postopek ocenjevanja, naj oblikovalec sledi naslednjim korakom¹:

1. Razvoj nalog – na primer simulacije resničnih situacij, tehnični izzivi (implementacija protokolov, analiza problema ...), izkazovanje znanja itd.
2. Definiranje povratnih informacij, ki jih bo udeleženec prejel po ocenjevanju.
3. Izbira načina ocenjevanja.
4. Kdo ocenjuje? Ocenjevalec mora seveda sam že obvladovati kompetence, ki jih ocenjuje.

4.4.6. Pogoji za pridobitev mikrodokazila.

V učnem načrtu morajo biti določeni kriteriji za uspešno pridobitev mikrodokazila, kot so na primer:

1. Uspešno zaključevanje vseh predpisanih obveznosti.
2. Prisotnost ali delež prisotnosti na predavanjih, vajah, treningih itd.
3. Doseči najmanj XX % ocene.
4. Izkazati razumevanje in/ali aplikacijo pridobljenih znanj.
5. Opravljen izpit, naloga, simulacija, seminarska naloga.
6. Opraviti praktično nalogo in poglobljeno samorefleksijo.
7. Uspešno opravljen praktičen del in ustni zagovor.

4.4.7. Način zagotavljanja kakovosti, na kateri temelji mikrodokazilo.

Kakovost mikrodokazila se zagotavlja z notranjim sistemom kakovosti za mikrodokazila visokošolskega zavoda, kot je opisano v prejšnjem poglavju in je hkrati dostopno tudi v *Poslovniku kakovosti*.

4.5. Potrjevanje

Ko je mikrodokazilo zasnovano preko natančno pripravljenega učnega načrta, se pripravi Vloga za potrditev mikrodokazila, ki vključuje:

1. Učni načrt mikrodokazila.
2. Argumentacijo, kako mikrodokazilo prispeva k strateškim usmeritvam države ali Evropske unije oz. k večji socialni dobrobiti in kako zagotavlja potrebe trga.

Vlogo najprej obravnava vodstvo FUDŠ na rednem kolegiju dekanice in preveri, ali je mikrodokazilo skladno z vizijo, vrednotami in strateškimi načrti fakultete. V kolikor vodstvo poda pozitivno mnenje, gre vloga naprej na obravnavo na senat.

Vlogo obravnava senat FUDŠ. Mikrodokazilo se potrdi s sklepom senata. S sklepom senata se potrjujejo tudi nadaljnje spremembe mikrodokazila, ki se zaradi zagotavljanja fleksibilnosti in hitre odzivnosti lahko izvajajo kadarkoli.

4.6. Javnost, obveščanje in promocija

Promocija mikrodokazila se izvaja skladno z ustaljenimi praksami fakultete. Pri tem moramo zagotoviti, da so vse relevantne informacije o mikrodokazilu jasne in hitro dostopne za udeležence.

Fakulteta zagotavlja, da so pred izvedbo mikrodokazila javno dostopne ključne informacije o mikrodokazilu. Za informiranje in svetovanje o mikrodokazilih je zadolžen Karierni center, ki interesentom nudi tudi svetovanje. Informiranje javnosti se bo izvajalo tudi v sklopu rednih informativnih dni, preko redne marketinške dejavnosti, v sklopu dogodkov FUDŠ, preko družbenih omrežij in drugih primernih kanalov.

4.7. Izvedba

Pri izvedbi mikrodokazila moramo biti pozorni na več stvari, ki so ključne pri zagotavljanju kakovosti.

4.7.1. Nosilec

Nosilec mikrodokazila je lahko ustrezno habilitiran visokošolski učitelj. Izvajalec vaj je lahko ustrezno habilitiran visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec. Izvajalcev je lahko več. K sodelovanju za izvajanje posameznih delov krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila so lahko povabljeni tudi gostujoči strokovnjaki.

Nosilci in izvajalci bodo od fakultete prejeli ustrezno podporo tako z vidika strokovnih dilem, pedagoških usmeritev ter tehničnih in organizacijskih aspektov. Tehnična in organizacijska podpora pa je na voljo tudi udeležencem, neodvisno od izvajalca mikrodokazila.

4.7.2. Časovnica

Mikrodokazilo se lahko izvede kadarkoli med koledarskim letom, ne glede na obdobja študijskega leta oz. nepovezano s študijskim koledarjem fakultete. Ocenjevanje mikrodokazila ni vezano na predpisana izpitna obdobja in se lahko izvede kadarkoli po zaključenem vsebinskem delu (ali med vsebinskim delom, če je tako primerno). Mikrodokazilo se lahko izvede večkrat v letu, v kolikor je to smiselno oz. obstaja dovolj zanimanja za izvedbo. Zanimanje se preverja preko količine povpraševanja in števila prijavljenih.

4.7.3. Prijava

Seznam mikrodokazil FUDŠ bo objavljen na spletni strani in bo vseboval vse relevantne informacije za ciljne skupine kot tudi kontaktne podatke svetovalca in povezave do prijave.

Ob prijavi bo kandidat moral posredovati naslednje podatke:

1. ime in priimek,
2. rojstni podatke,
3. spol,
4. državljanstvo,
5. kontaktne podatke,
6. predhodno izobrazbo oziroma druga dokazila o izpolnjevanju pogojev za vpis.

Postopek prijave poteka po sistemu, ki velja za občane.

4.7.4. Izvedba

Mikrodokazilo se izvede, v kolikor je nanj prijavljeno zadostno število udeležencev. Zadostno število udeležencev za izvedbo se določa specifično na mikrodokazilo, skupaj z izvajalcem, saj je le-to odvisno od materialnih zahtev za izvedbo (npr. v kolikor so stroški izvedbe večji od prihodka) in vsebinskih potreb mikrodokazila (npr. mikrodokazila o skupinski terapevtski dinamiki ni smiselno izvajati s tremi udeleženci, saj bi za razvoj skupinske dinamike potrebovali vsaj 8+ udeležencev).

Izvedba mikrodokazila mora biti:

1. **prilagojena glede na vsebino:** predvsem smo pozorni na časovno porazdelitev obveznosti, zato da sta zagotovljeni časovna ustreznost individualnega dela udeležencev in njihova samostojna priprava.
2. **prilagojena glede na ciljno skupino:** tako glede časovne organiziranosti (npr. popoldan / dopoldan glede na profil udeleženca) kot splošne in specifične potrebe udeležencev. Upoštevamo tudi potencialne tehnične omejitve udeležencev, kot so dostopnost tehnologije in interneta ter morebitne časovne razlike. Pri tem se upošteva tudi *Pravilnik o študentih s posebnim statusom*.
3. **jasna in strukturirana:** udeleženci morajo prejeti jasne podatke o strukturi izvedbe (časovnice, pomembni datumi itd.) in jasna navodila glede pričakanj ter obveznosti (prisotnosti, naloge, izpitna obveznost, kriteriji ocenjevanja itd.). Vse informacije morajo biti podane tudi pisno preko spletne učilnice Moodle.

4.8. Evalvacija in izboljšave

Evalvacija mikrodokazila poteka skladno s Smernicami za razvoj krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobitev mikrodokazil Fakultete za uporabne družbene študije v Novi Gorici in Poslovnikom kakovosti.

V kolikor se v procesu evalvacije prepoznajo šibkosti in pomanjkljivosti, se le-te pred naslednjo izvedbo odpravi z ustreznimi ukrepi. Ukrepi so lahko vsebinski ali tehnični. V primeru spremembe UN mora spremenjeni UN ponovno potrditi senat.

Novo izvedbo mikrodokazila se nato skrbno spremlja. Tekom naslednje evalvacije se preveri, ali so bile ugotovljene pomanjkljivosti odpravljene.

4.9. Prenehanje izvajanja

V kolikor se izkaže, da ukrepi niso bili učinkoviti pri izboljšanju kakovosti mikrodokazila ali da niso izvedljivi, se mikrodokazilo lahko preneha izvajati. Izvajanje se lahko preneha tudi zaradi ugotovljenega nezanimanja ali spremenjene potrebe na trgu dela.

V kolikor se mikrodokazilo preneha izvajati, se nekatera z njim povezana dokumentacija (UN, evalvacije in evidenca spremembe) trajno hrani v arhivu.

5. Evidentiranje, izdaja in prenosljivost mikrodokazila

5.1. Evidentiranje

Mikrodokazilo je vezano na njegovega imetnika, ki ga lahko hrani, uporablja in po potrebi deli z drugimi deležniki v varnih digitalnih okoljih, vključno z evropskimi rešitvami za digitalne listine, ob upoštevanju pravil varstva osebnih podatkov⁶.

Na FUDŠ se vodi ustrezna evidenca podeljenih mikrodokazil ter zagotavlja njihova sledljivost in preverljivost v skladu z veljavnimi predpisi in internimi akti zavoda. Sledljivost, javna veljavnost in priznavanje se zagotavlja preko vnosa podatkov v evidenco eVŠ, kot to narekuje 164. in 166. člen ZViS-1⁴.

V primeru posodabljanja učnega načrta mikrodokazila se le-to naredi tako, da se ohranijo vse prejšnje različice v obliki kopij in dodajajo interne številke različice imenu dokumenta. Ko je UN potrjen na senatu, se mu doda pripono v1. Vsako naslednjo posodobitev, ki jo je potrdil senat, se označi z decimalno številko v naraščajočem sosledju v1.1, v1.2, v1.3 itd. V kolikor je sprememba UN zelo obsežna (sprememba obsega, večine kompetenc itd.), se lahko začne dodajati prepone v2, v3 itd. V tem primeru se lahko spremeni tudi ime mikrodokazila in le-to spet pridobi pripono v1. S tem zagotovimo sledljivost sprememb in jasnost procesa razvoja mikrodokazila.

V kolikor sprememba UN zahteva spremembo naziva, se tako nastali nov UN smatra kot ločeno mikrodokazilo od prejšnjega in se zanj ustvari nova digitalna mapa.

5.2. Javna listina mikrodokazila

Javna listina o uspešno pridobljenem mikrodokazilu mora vključevati:

1. podatki o udeležencu (ime, priimek ter datum, kraj in država rojstva),
2. naziv krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila,
3. država izdajatelja,
4. naziv in sedež visokošolskega zavoda, ki je podelil mikrodokazilo,
5. ime, priimek in podpis odgovorne osebe visokošolskega zavoda,
6. zaporedna številka mikrodokazila,
7. učni izidi,
8. obremenitev, potrebna za dosego učnih izidov (v ECTS),
9. raven (EOK, EOVK in SOK),
10. načini ocenjevanja,
11. način zagotavljanja kakovosti, na katerem temelji krajše izobraževanje in usposabljanje za pridobitev mikrodokazila.

Fakulteta izda potrdilo o opravljenem mikrodokazilu po zaključku vseh obveznosti udeleženca. Potrdilo se izda tako digitalno in na zahtevo udeleženca tudi fizično.

5.3. Prenosljivost

Mikrodokazila drugih ponudnikov se bodo priznavala v skladu s standardnimi postopki, kot jih določa *Pravilnik o postopku in merilih za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in spretnosti na Fakulteti za uporabne družbene študije*.

6. Viri

- (1) Gergorić, I. *Vodnik za razvoj sistema mikrodokazil v slovenskem visokem šolstvu*; Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in inovacije (MVZI); Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu (NAKVIS), 2024. https://moja.um.si/vsezivljenjsko-ucenje/Documents/2024.12-Vodnik_za_razvoj_sistema_mikrodokazil_v_Slovenskem_visokem_solstvu.pdf.
- (2) *Reforma visokega šolstva za zelen in odporen prehod v Družbo 5.0* | GOV.SI. Portal GOV.SI. <https://www.gov.si/zbirke/projekti-in-programi/reforma-visokega-solstva-za-zelen-i-n-odporen-prehod-v-druzbo-5-0/> (accessed 2026-03-28).
- (3) *Evropski pristop k mikrodokazilom - European Education Area*. <https://education.ec.europa.eu/sl/education-levels/higher-education/micro-credentials> (accessed 2026-03-28).
- (4) Republika Slovenija. *Zakon o visokem šolstvu (ZViS-1)*; Uradni list Republike Slovenije, 2025. <https://pisrs.si/pregledPredpisa?id=ZAKO9059>.
- (5) Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu. *Merila za kreditno vrednotenje študijskih programov po ECTS*. <https://nakvis.si/wp-content/uploads/2026/02/Merila-za-kreditno-vrednotenje-2.docx>.
- (6) Svet Evropske unije. Priporočilo Sveta z dne 16. junija 2022 o evropskem pristopu k mikrodokazilom za vseživljenjsko učenje in zaposljivost. *Uradni List Evr. Unije* **2022**, C 243, 10–25.
- (7) Anderson, L. W.; Krathwohl, D. R. *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*; Longman: New York, 2001.

PRILOGE

Priloga I – Pojemovnik iz Vodnika za razvoj sistema mikrodokazil v slovenskem visokem šolstvu

Priloga II – Obrazec za učni načrt mikrodokazila

Priloga III – Primer izpolnjenega učnega načrta

Priloga IV – Bloomova taksonomija

Priloga I

Pojmovnik iz Vodnika za razvoj sistema mikrodokazil v slovenskem visokem šolstvu

Akreditacija: Proces, s katerim NAKVIS presoja ustreznost, skladnost in kakovost VSZ in študijskih programov.

Človeški potencial: Predstavlja celoto znanja, veščin, kompetenc, ustvarjalnosti, inovativnosti in drugih sposobnosti, ki jih imajo posamezniki v neki državi ter jih lahko uporabijo za osebni in družbeni razvoj. Gre za ključno sestavino gospodarskega, socialnega in kulturnega napredka, saj človeški potencial določa sposobnost države za inovacije, produktivnost, trajnostni razvoj in konkurenčnost.

Delodajalci: Organizacije ali posamezniki, ki na trgu dela ustvarjajo in ponujajo delovna mesta ter iščejo delojemalce, ki bodo s svojimi kompetencami in časom prispevali k doseganju njihovih ciljev. So ključni akterji na strani povpraševanja po delu in imajo pomembno vlogo pri oblikovanju potreb po specifičnih spretnostih ter razvoju trga dela.

Delojemalci: Posamezniki, ki na trgu dela ponujajo svoje kompetence in čas ter v zameno prejemajo plačilo ali druge oblike nadomestila. So aktivni udeleženci na strani ponudbe dela.

Didaktične metode: Pedagoške tehnike in pristopi za učinkovito izvedbo poučevanja, ki podpirajo doseganje učnih izidov.

Družba 5.0: Vizija družbe, ki presega digitalizacijo in vključuje tehnologijo za reševanje družbenih izzivov ter izboljšanje kakovosti življenja. Ta koncept, ki izvira iz Japonske, združuje napredno tehnologijo z elementi človeškega napredka, z namenom ustvarjati bolj vključujočo, trajnostno in inovativno družbo.

Elementi krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila: Obvezni in neobvezni elementi, ki jih vsebuje krajše izobraževanje in usposabljanje za pridobitev mikrodokazila.

Evalvacija: Sistematična ocena učnih procesov in dosežkov za izboljšanje kakovosti izobraževalnih programov ter krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobitev mikrodokazila.

Evropsko ogrodje kvalifikacij (EOK): Okvir za primerjavo in priznavanje kvalifikacij med evropskimi državami, ki omogoča večjo mobilnost.

Formalno učenje: Učenje, ki se izvaja v organiziranem in strukturiranem okolju, posebej namenjenem učenju, praviloma pripelje do dodelitve kvalifikacije, običajno v obliki spričevala ali diplome. Vključuje sisteme splošnega izobraževanja, začetno, nadaljnje in terciarno poklicno, strokovno izobraževanje in usposabljanje ter visokošolsko izobraževanje.

Igrifikacija: Uporaba elementov igre za povečanje motivacije in angažiranosti udeležencev v izobraževanju.

Industrija 4.0: Četrta industrijska revolucija, ki vključuje integracijo pametnih tehnologij; osredotoča se na digitalizacijo, avtomatizacijo in robotizacijo proizvodnje za večjo učinkovitost in produktivnost.

Industrija 5.0: Naslednja faza industrijskega razvoja, ki združuje napredne tehnologije z bolj humanocentričnim pristopom. Poudarja sodelovanje med ljudmi in tehnologijo, kjer avtomatizacija dopolnjuje človeško ustvarjalnost in vrednote za večjo trajnost in socialno odgovornost.

Izobraževanje 3.0: Koncept izobraževanja, ki temelji na povezovanju digitalnih tehnologij, sodelovalnih praks in učenčeve avtonomije. Učenci so aktivni udeleženci, ki za soustvarjanje učnega okolja uporabljajo spletna orodja in platforme, pri čemer se tradicionalne pedagoške prakse preoblikujejo v bolj interaktivne in sodelovalne izkušnje.

Kompetenca: Kombinacija znanja, spretnosti, stališč in osebnostnih lastnosti, ki posamezniku omogočajo uspešno izvajanje nalog v specifičnih kontekstih.

Krajše izobraževanje in usposabljanje za pridobitev mikrodokazil: Krajša izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila z namenom pridobitve specifičnih znanj, spretnosti in kompetenc, ki ustrezajo družbenim, osebnim, kulturnim potrebam ali potrebam trga dela. Temeljijo na zagotavljanju kakovosti v skladu z dogovorjenimi standardi v ustreznem sektorju ali na ustreznem področju dejavnosti in jih je učeči se pridobil na podlagi majhnega obsega učenja.

Mikrodokazilo: Javna listina, ki potrjuje, da je posameznik dosegel določene učne izide in pridobil opredeljene kompetence v okviru krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila.

Neformalno učenje: Učenje, ki se izvaja zunaj formalnega izobraževanja in usposabljanja s pomočjo načrtovanih aktivnosti v smislu učnih ciljev in časa učenja.

Notranji sistem kakovosti mikrodokazil visokošolskega zavoda: Sistem internih postopkov za spremljanje, vrednotenje in zagotavljanje, da krajša izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazil ustrezajo standardom kakovosti in izpolnjujejo potrebe učečih se, trga dela in družbe.

Notranji sistem kakovosti za mikrodokazila v visokem šolstvu: Sistem, ki ga oblikujejo akreditirani visokošolski zavodi za zagotavljanje kakovosti in nenehno izboljševanje vseh dejavnosti, povezanih z mikrodokazili.

Obvezni elementi mikrodokazila: Obvezni elementi, ki jih vsebuje javna listina mikrodokazilo.

Ocena: Postopek ali metoda za ocenjevanje, merjenje in končni opis učnih izidov, ki jih posameznik pridobi v formalnih, neformalnih ali priložnostnih okoljih.

Ocenjevanje: Postopek ugotavljanja, kako uspešno je posameznik dosegel učne izide.

Ponudniki mikrodokazil v visokem šolstvu: Se nanaša na visokošolske zavode, ki so akreditirani in imajo oblikovan notranji sistem zagotavljanja kakovosti za mikrodokazila, oblikujejo in izvajajo krajša izobraževanja in usposabljanja za mikrodokazila ter jih tudi izdajajo.

Potreba na trgu dela: Predstavlja povpraševanje delodajalcev po določenih profilih delovne sile, znanju, spretnostih ali kompetencah, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih dejavnosti. Ta potreba se izraža preko prostih delovnih mest in je odvisna od dejavnikov, kot so gospodarski razvoj, tehnološke spremembe, demografski trendi in organizacijske strategije. Potrebe na trgu dela se nenehno spreminjajo, kar zahteva prilagajanje ponudbe dela, izobraževalnih programov in politik zaposlovanja. Trg dela zajema posameznike, ki vstopajo ali delujejo na njem, ne glede na vrsto organizacije, kjer so ali bodo zaposleni. Potrebe trga dela se torej nanašajo na celotno aktivno delovno populacijo.

Potrjevanje: Proces notranjega potrjevanja predlaganih krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobitev mikrodokazila, ki ga urejajo visokošolski zavodi sami v okviru zastavljenih procesov in postopkov njihovega notranjega sistema kakovosti.

Prenosljivost: Imetnik mikrodokazila lahko po lastni izbiri shrani svoja mikrodokazila v sistemu in ga tako izmenjuje z drugimi po lastni izbiri (bodisi nacionalno bodisi mednarodno). Tako lahko vsi deležniki v izmenjavi razumejo vsebino mikrodokazila.

Prilagajanje potrebam okolja: Gre za odzivnost in prilagajanje na hitro spreminjajoče se potrebe družbe, negospodarstva in gospodarstva, vključno s trgom dela.

Priložnostno učenje: Učenje, ki je posledica vsakodnevnih aktivnosti in izkušenj in ni organizirano ali strukturirano v smislu ciljev, časa ali podpore pri učenju. Z vidika učečega se je to učenje lahko nenamerno.

Samorefleksija: Proces, v katerem posameznik oceni svoje delo in dosežke, kar pripomore k osebni rasti in izboljšanju kompetenc.

SOK (Slovensko ogrodje kvalifikacij): Slovensko ogrodje kvalifikacij (SOK) predstavlja enotni sistem kvalifikacij v Republiki Sloveniji za razvrščanje kvalifikacij v ravni glede na učne izide. Sestavlja ga deset ravni.

Strategija pametne specializacije Slovenije (S5): Nacionalni strateški dokument, ki opredeljuje prednostna področja raziskav, razvoja in inovacij za spodbujanje trajnostnega gospodarskega razvoja, konkurenčnosti ter prehoda v družbo z visoko dodano vrednostjo. S5 temelji na usmerjenem vlaganju v področja z največjim potencialom za inovacije in gospodarsko rast, kot so trajnostne tehnologije, zdravje, mobilnost in krožno gospodarstvo. Strategija povezuje deležnike iz gospodarstva,

znanosti in javnega sektorja ter podpira razvoj kompetenc, internacionalizacijo in digitalno preobrazbo za krepitev mednarodne konkurenčnosti Slovenije.

Strategija razvoja Slovenije 2030: Krovni nacionalni dokument, ki določa vizijo in cilje razvoja države do leta 2030, s poudarkom na kakovostnem življenju, uravnoteženem gospodarskem, družbenem in okoljskem razvoju. Opredeljuje pet strateških usmeritev in dvanajst razvojnih ciljev, povezanih s cilji trajnostnega razvoja Agende 2030, ter služi kot podlaga za oblikovanje politik in ukrepov za trajnostni razvoj.

Strateško razvojno-inovacijska partnerstva - (SRIP): Ključni mehanizem uresničevanja Strategije pametne specializacije Slovenije (S5), ki povezuje podjetja, raziskovalne organizacije, javni sektor in druge deležnike za spodbujanje trajnostnega gospodarskega razvoja, inovacij ter konkurenčnosti. SRIP-i se osredotočajo na prednostna področja, opredeljena v S5, z namenom krepitev sodelovanja, pospeševanja raziskav, razvoja in inovacij, podpore internacionalizaciji ter prehoda v krožno in nizkoogljično gospodarstvo.

Trg dela: Kompleksen sistem, v katerem se prepletajo ponudba in povpraševanje po delu, s ključnimi akterji na strani ponudbe: delavci, ki prispevajo svoje znanje, spretnosti in čas, ter delodajalci, ki potrebujejo delovno silo za izvajanje gospodarskih, negospodarskih in političnih dejavnosti. Nanj vplivajo različni dejavniki, vključno z ekonomskimi, demografskimi, tehnološkimi ter zakonodajnimi spremembami. Trg dela tako predstavlja osrednji mehanizem, ki povezuje gospodarstvo, negospodarstvo in politični sistem v iskanju ravnotežja med potrebami delodajalcev in razpoložljivostjo delovne sile.

Učne poti: Označujejo strukturirane in prilagodljive izobraževalne poti, ki vključujejo zaporedje izobraževalnih vsebin ter omogočajo načrtovanje izobraževanja glede na predhodno pridobljena znanja, osebne cilje in potrebe okolja.

Učni izid: Jasno izražen rezultat učnega procesa, ki ga učeči se doseže po zaključku določenega izobraževanja. Učni izid predstavlja znanje, spretnosti in kompetence, standardizirane na določeni ravni kvalifikacije.

Učno okolje: Predstavlja raznolika, fizična, spletna, kombinirana, virtualna in digitalna okolja, kontekste in kulture, v katerih se ljudje učijo. Zajema vsa okolja, v katerih lahko poteka formalno, neformalno in priložnostno učenje.

Vrstniško ocenjevanje: Metoda, pri kateri učenci medsebojno ocenjujejo delo svojih vrstnikov, kar spodbuja kritično razmišljanje.

Vseživljenjsko učenje: Neprekinjen proces pridobivanja kompetenc skozi življenje v različnih formalnih, neformalnih in priložnostnih okoljih.

Vzvratno načrtovanje: Pristop k načrtovanju izobraževalnih programov, kjer se najprej določijo želeni učni izidi in šele nato načini za njihovo doseganje.

XR okolje (razširjena resničnost): Okolje, ki vključuje virtualno resničnost (VR), obogateno resničnost (AR) in mešano resničnost (MR) ter omogoča interaktivne in poglobljene učne izkušnje.

Združljivost mikrodokazil: Pomeni možnost (kadar je to ustrezno) kombiniranja različnih mikrodokazil in njihove logične nadgradnje. Odločitve o združevanju ali kombiniranju mikrodokazil so prepuščene oblikovalcem krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobivanje mikrodokazil v skladu z njihovimi praksami, obenem pa lahko podpirajo cilje in potrebe učečega se. Združevanje ne vodi do kvalifikacije ali diplome.

Priloga II

Obrazec za učni načrt mikrodokazila

UČNI NAČRT MIKRODOKAZILA					
Naziv mikrodokazila					
Akronim					
ECTS: xx ¹ KT	Predavanja	Seminar	Vaje	Drugo delo	Samostojno delo
	xx ur	xx ur	xx ur	xx ur	xx ur
Nosilec	Veljavni naziv ime in priimek nosilca				
	4-mestna koda KLASIUS-P-16. Mora biti področje delovanja fakultete ali področje, ki se pokriva z našim. Naši programi so klasificirani po naslednjih področjih: 0313 - Psihologija 0388 - Interdisciplinarne izobraževalne aktivnosti/izidi, pretežno družbene vede, novinarstvo in informacijska znanost 0414 – Marketing in oglaševanje				
EOK / SOK	EOK 6 ali 7 / SOK 7 ali 8 Učni izid in kompetence morajo odsevati stopnjo. To se zagotovi s primerno uporabo glagolov po Bloomovi taksonomiji (spodaj), pri čemur so za SOK 7 pomembne ravni 1, 2 in 3 ter za SOK 8 ravni 4, 5 in 6.				
Pogoji za vpis	Določi se vsaj potrebna predhodna izobrazba. Doda se lahko specifične pogoje, kot so delovne izkušnje, znanje jezika ipd. . Zaključena najmanj srednja strokovna ali srednja splošna izobrazba, tj. izobrazba na ravni SOK 5, oziroma primerljiva izobrazba, pridobljena v tujini. Zaključena najmanj izobrazba, pridobljena po javnoveljavnem višješolskem študijskem programu, tj. izobrazba na ravni SOK 6, oziroma primerljiva izobrazba, pridobljena v tujini. Za mikrodokazila na ravni SOK 8 se lahko vpisne pogoji določi bolj natančno glede na študijsko področje.				
Sodelujoča institucija	Se navede, če gre za sodelovanje z zunanjo institucijo.				

¹ Mikrodokazilo je lahko vrednoteno od 1 do 9 KT. 30 ur povprečne obremenitve študenta predstavlja 1 KT. Obremenitev mora biti zaokrožena oz. deljiva s 30. Torej 30 ur = 1 KT; 60 ur = 2 KT; 90 ur = 3 KT itd. .

Didaktične metode	Katere didaktične metode bodo uporabljene in ali so prisotne specifične prostorske ali materialne potrebe? Na primer: - Predavanja z aktivno udeležbo študentov (razlaga, diskusija, vprašanja, primeri, reševanje problemov); - Seminarske vaje (refleksija izkušenj, projektno delo, timsko delo, metode kritičnega mišljenja, diskusija, sporočanje povratne informacije, socialne igre); - Eksperimentalne vaje, ki temeljijo na izkušnjemskem, sodelovalnem in problemskem učenju (samostojno učenje, diskusija, razlaga, opazovanje, timsko delo, študija primera, metode kritičnega branja in pisanja, igra vlog, sodelovalno učenje, portfolijo, evalvacija, samoocenjevanje); - Individualne in skupinske konsultacije (diskusija, dodatna razlaga, obravnava specifičnih vprašanj); - Uporaba spletne učilnice oziroma drugih sodobnih IKT orodij; - Oblikovanje portfolija in samostojen študij (motiviranje, usmerjanje, samoopazovanje, samouravnavanje, refleksija, samoocenjevanje).
Način izvedbe in jezik	Fizično, hibridno ali asinhrono. Slovenski, angleški ali drugi tuji jezik.
Cilji	
Vsebina	Navesti glavne vsebinske sklope.
Kompetence	Morajo odsevati raven po SOK, preko uporabe ustreznih glagolov. Našteti v alinejah.
Učni izidi	Morajo odsevati raven po SOK, preko uporabe ustreznih glagolov. Našteti v alinejah. Največ 8.
Način ocenjevanja	
Način evalvacije mikrodokazila	Evalvacija mikrodokazila poteka skladno s Smernicami za razvoj, izvajanje in zagotavljanje kakovosti krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobitev mikrodokazil Fakultete za uporabne družbene študije v Novi Gorici

Pogoji za pridobitev mikrodokazila	Opravljenе predpisane obveznosti. ...dodati po potrebi...
Temeljni, priporočeni in drugi viri:	Temeljna literatura: Priporočena literatura: Drugo: potrebne licence, programska oprema itd. .

[1] Mikrodokazilo je lahko vrednoteno od 1 do 9 KT. 30 ur povprečne obremenitve študenta predstavlja 1 KT. Obremenitev mora biti zaokrožena oz. deljiva s 30. Torej 30 ur = 1 KT; 60 ur = 2 KT; 90 ur = 3 KT itd. .

Priloga III

Primer učnega načrta.

UČNI NAČRT MIKRODOKAZILA					
Vedenjsko-kognitivni trening veščin tolerance distresa za pedagoške delavce po DBT					
Akronim	DBTP-TV				
ECTS: 3 KT	Predavanja	Seminar	Vaje	Drugo delo	Samostojno delo
	15 ur	x	25 ur	x	50 ur
Nosilec	Pred. Emil Karajić				
Študijsko področje	0313 Psihologija				
EOK / SOK	EOK 6 / SOK 7				
Pogoji za vpis	Zaključena najmanj srednja strokovna ali srednja splošna izobrazba, tj. izobrazba na ravni SOK 5, oziroma primerljiva izobrazba, pridobljena v tujini.				
Didaktične metode	Predavanja in trening veščin.				
Način izvedbe in jezik	Hibridno. Slovenščina.				
Cilji	Cilj krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila je udeležence usposobiti za razumevanje koncepta tolerance distresa ter za uporabo temeljnih vedenjsko-kognitivnih veščin pri obvladovanju čustveno obremenjujočih situacij v pedagoškem delu.				
Kompetence	Udeleženec je sposoben: - prepoznati situacije povečanega distresa v pedagoškem okolju ter - izbrati in uporabiti ustrezne vedenjsko-kognitivne veščine tolerance distresa za podporo lastni čustveni stabilizaciji in bolj učinkovitemu strokovnemu ravnanju.				

Učni izidi	Udeleženec je zmožen: - opisati osnovne koncepte distresa, samoregulacije in tolerance distresa; - prepoznati znake čustvene preobremenitve pri sebi v pedagoškem delu; - razlikovati med manj in bolj ustreznimi odzivi v obremenjujočih pedagoških situacijah; - uporabiti izbrane vedenjsko-kognitivne veščine tolerance distresa v konkretnih primerih iz pedagoške prakse; - načrtovati osnovne načine prenosa usvojenih veščin v svoje strokovno delo.
Način ocenjevanja	70%- ocena portfelja lastne izkušnje aktivne uporabe veščin skozi obdobje vsaj 4 tednov z poglobljeno samorefleksijo. To je pogoj za pristop na ustni zagovor. 20% - ustni zagovor. 10% - sodelovanje na vajah.
Način evalvacije mikrodokazila	Evalvacija mikrodokazila poteka skladno s Smernicami za razvoj krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobitev mikrodokazil Fakultete za uporabne družbene študije v Novi Gorici in Poslovnikom kakovosti.
Pogoji za pridobitev mikrodokazila	Vsaj 90% prisotnost na predavanjih in vajah. Opravljenе predpisane obveznosti.

Temeljni in priporočeni viri	Temeljna literatura: Rizvi, Shireen L., and Jesse Finkelstein. Real Skills for Real Life: A DBT Guide to Navigating Stress, Emotions, and Relationships. New York: Guilford Press, 2023. Linehan, Marsha M. Building a Life Worth Living: A Memoir. New York: Random House, 2020. Priporočena literatura: Spradlin, Scott E. Don't Let Your Emotions Run Your Life: How Dialectical Behavior Therapy Can Put You in Control. Oakland, CA: New Harbinger Publications, 2003. Greenland, Susan Kaiser. Mindful Games Activity Cards: 55 Fun Ways to Share Mindfulness with Kids and Teens. Boulder, CO: Shambhala, 2017.
-------------------------------------	--

Priloga IV

Bloomova taksonomija znanja⁷ predstavlja okvir za opredeljevanje ravni učnih izidov in pričakovanih dosežkov študentov, od osnovnega pomnjenja do ustvarjalne in kritične uporabe znanja.

Raven	Opis ravni	Značilni glagoli	Primeri izkazovanja znanja
1. Pomnenje	Študent prepozna, prikliče ali našteje informacije, dejstva, pojme in postopke.	opredeli, našteje, prepozna, poimenuje, ponovi, navede	našteje ključne pojme, opredeli definicijo, prepozna elemente vsebine
2. Razumevanje	Študent pojasni pomen informacij in jih zna povzeti, razložiti ali ponazoriti.	pojasni, opiše, povzame, razloži, razlikuje, interpretira	s svojimi besedami razloži pojem, povzame besedilo, primerja osnovne značilnosti
3. Uporaba	Študent uporabi znanje v konkretni situaciji ali pri reševanju naloge.	uporabi, izvede, prikaže, izračuna, reši, uporabi postopek	uporabi teorijo na primeru, reši nalogo, izvede postopek po navodilih
4. Analiza	Študent razčleni celoto na dele in prepozna odnose, strukture ter vzročno-posledične povezave.	analizira, razčleni, primerja, razlikuje, presodi, ugotovi	analizira primer, razlikuje med pristopi, ugotovi povezave med pojavi
5. Vrednotenje	Študent presoja na podlagi kriterijev, argumentira stališča in utemeljuje odločitve.	ovrednoti, presodi, utemelji, argumentira, kritično presodi, izbere	utemelji izbiro metode, kritično ovrednoti rešitev, presodi ustreznost pristopa
6. Ustvarjanje	Študent združuje elemente v novo celoto ter oblikuje izvirne rešitve, modele ali predloge.	oblikuje, načrtuje, razvije, izdelava, sestavi, predlaga	pripravi projektni predlog, oblikuje model, razvije novo rešitev ali koncept